

[Simonsen.]

også, og lad det være mine afsluttende bemærkninger, at det giver regeringen anledning til at fremskynde arbejdet i det udvalg, som skal finde frem til en bedre samordning af skatter og sociale ydelser. Jeg beder i særdeleshed ministeren om at fremskynde arbejdet i det udvalg, som skal se på ændringer af pensionssystemet som helhed, for det haster med at nå frem til et system, der er mere overskueligt end det, vi har i dag.

Min konklusion er den, at vi anbefaler lovforslagene med de af den konservative folketingsgruppe stillede ændringsforslag.

Tove Nielsen: Vi må nu konstatere efter de mange bemærkninger, der faldt, da disse lovforslag var til første behandling, og efter det, den konservative ordfører nu har gentaget, at alt håb efterhånden må lades ude om, at de konservative virkelig vil være med til at spare, når det drejer sig om ganske konkrete tilfælde. Det er jo ikke nok fortsat at henvise til det samlede store beløb, man under spareforhandlingerne var nået op på at ville spare, der må også være et ærligt indhold, når det drejer sig om ganske konkrete tilfælde, og der må også være et ærligt indhold i det, når man vil være med til at gennemgå de forskellige ministeriers budgetter meget kritisk og dermed også bidrage til besparelser dér.

Indtil nu har vi ikke fået noget svar på, på hvilke områder ud over den ændring, at man vil give et tillæg til en pensionist, der er gift med en kvinde mellem 62 og 67 år, de konservative vil spare. Hvilke ting er det? Jeg synes, det kunne være spændende at høre, når man vil spare 3 pct. af det samlede beløb — det drejer sig om 600 mill. kr. — hvilke andre ting det er. Det må vi have frem nu. Det ville i hvert fald for alle være ønskværdigt at høre om disse ting.

Men vi står nu over for nogle ganske konkrete besparelser, som vi fra venstres side klart og tydeligt lige fra starten har sagt at vi vil tage et medansvar for, og det står vi ved. Derfor må vi også afvise de ændringsforslag, de konservative har stillet, hvorefter man vil fastholde princippet om en særskilt beregning af pensionstillæggene til gifte pensionister.

Vi kan selvfølgelig samtidig glæde os lidt

over, at de konservative dog har ændret indstilling efter første behandling af disse lovforslag, hvad angår beregningen af ægteskabstillægget, for, så vidt jeg husker, udtalte hr. Simonsen under første behandling, at nøjagtig de samme betæneligheder, som man havde over for pensionstillæggets udregninger, havde man med hensyn til beregning af ægteskabstillægget. Her har man alligevel ændret indstilling.

Med hensyn til pensionstillægget kan det ikke være rimeligt at fastholde det, som de konservative står på, for pensionstillægget er en trangsbestemt ydelse, og det kan ikke være rimeligt at fortsætte med at give den ene af et ægtepar dette trangsbestemte beløb, når de tilsammen har en ret så pæn indkomst.

Det blev vedtaget sidste år, det vedstår vi os, men rent principielt vil jeg gerne understrege, at vi politikere også må have mod til at indrømme, at vi har lavet en lov, som vi kan indse ikke er den rigtige; den var ikke det, den skulle være: socialt afbalanceret. Derfor må vi ændre den. Det må politikerne altid have mod til at indrømme.

Jeg sagde under første behandling, at der var ting, vi skulle have klaret op under udvalgsarbejdet. Vi skulle se nærmere på pensionisternes disponible beløb, når skatten havde taget sit, og når boligsikringen også var kommet ind i billedet. Vi mener ud fra de oplysninger, vi i udvalget har fået til opklaring af disse ting, at ændringerne i beregningsformerne ikke skulle have nogen utilsigtede virkninger.

Vi har også fået klargjort, at en tilbagevenden til de forhold, der gjaldt før den 1. januar i år, ikke vil stille de omtalte grupper ringere end da.

Alt taget i betragtning må det være fuldt forsvarligt at stemme for vedtagelsen af disse lovforslag.

Som en konsekvens af disse foreslåede ændringer arbejder man netop også i øjeblikket i skatte- og afgiftsudvalget med lovforslaget om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., som nok også i klarhed har noget — eller meget — tilbage at ønske, men som i princippet er en naturlig følge af de tanker, vi i socialudvalget nu arbejder med.

Vi må indstændigt anmode om, at den redegørelse, vi med stor spænding venter på,